

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/149/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315212440
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8315212440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., IČO: 35910739, Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, zast.: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti žalovanému 1./ M. N., nar. XX.XX.XXXX, O. D. Y. XXX, XXX XX W. D. Y., zast.: JUDr. Július Buček, Štefánikova 18, 066 01 Humenné a žalovanému 2./ M. G., nar. X.X.XXXX, M. XXXX/XX, XXX XX C., o zaplatenie 2.642,61 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 15C/557/2015 - 195 zo dňa 12.04.2019 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a III.

II. Priznáva žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie domáhal voči žalovanému v 1. rade a na základe uznesenia č. k. 15C/557/2015 - 136 zo dňa 28.02.2018 aj voči žalovanému v 2. rade, povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 2642,61 eura spolu s príslušenstvom titulom náhrady škody. Škoda mala byť spôsobená hodnotou vykonanej opravy, zastavenia unikajúceho plynu a uniknutým plynom na odbernom mieste W v obci G., na základe objednávky žalovaného v 1. rade zo dňa 25.08.2014 zákazkou č. XXXXXXXX.

2. Okresný súd Humenné, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť sumu 2.642,61 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.642,61 eur od 24.9.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu voči žalovanému v 2. rade z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

IV. Žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a . ,

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 631, § 634 Občianskeho zákonníka, § 79 ods. 1, § 79 ods. 2 písm. e), § 79 ods. 5, § 79 ods. 6, § 79 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, § 420, § 420a, § 517 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že dňa 25.8.2014 došlo k poškodeniu potrubia STL plynovodu pri novostavbe rodinného domu, ktoré sa nachádzalo v zemi a žalovaný v 1. rade si objednal opravu plynovodu. V tento deň sa dostavili zamestnanci žalobcu a vykonali odborné práce proti úniku plynu - opravu plynovodu. Žalobca vystavil dňa 9.9.2014 faktúru č. XXXXXXXXXXXX na základe vykonaných prác a uniknutého plynu dňa 25.8.2014 od 13:24 do 13:52 hod. (3847,1181 m³) vo výške 1479,98 eur. Dňa 9.9.2014 vyhotovil žalobca faktúru žalovanému v 1. rade č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.9.2014 vo výške 2642,61 eur. Dňa 3.10.2014 došlo žalobcovi upovedomenie o vznesení obvinenia v trestnej veci prečinu Poškodzovanie a ohrozovanie prevádzky všeobecne prospešného zariadenia, kde bol napokon podaný dňa 19.12.2014 návrh na zastavenie trestného stíhania voči žalovanému v 1. rade. Na základe vyšetrovacieho spisu T.:P.-XXX/HE-HE-XXXX v uznesení zo dňa 29.9.2014 voči žalovanému v 1. rade, súd zistil, že žalovaný v 1. rade si postavil novostavbu rodinného domu v G. a povedal svojmu zamestnancovi, ktorý pracuje v jeho firme - spoločnosti W. A. s.r.o., aby mu ručne vykopal ryhu na zvedenie splaškovej vody do miestneho rigola pri štátnej ceste. Žalovaný v 1. rade došiel na miesto dňa 25.8.2014 a vedel, že plynovod vedie popri štátnej ceste a mal realizovať výkop max 50-60 cm. Žalovaný v 2. rade prišiel na miesto o 8.00 a začal s prácou, kde mu žalovaný v 1. rade ukázal trasu kadiaľ má kopať. Trasa viedla od rodinného domu smerom k rigolu na splaškovú vodu pri ceste, nakoľko výkopom mal zvieŕ splaškovú vodu od rodinného domu. Počas toho ako kopal s čakanom už pár metrov od rigolu v hĺbke 50 až 60cm s čakanom celou silou zakopal do plynovodného potrubia plastového potrubia, kde potom, čo čakan narazil na potrubie sa potrubie roztrhlo a čakan mu z ruky vyhodilo a bolo cítiť zápach plynu. Hneď do uvedeného výkopu našla splašková voda a žalovaný v 2. rade hneď volal žalovanému v 1. rade a na dispečing žalobcu o 13.22 hod. Vychádzajúc z vyšetrovacieho spisu T.:P.-XXX/HE-HE-XXXX, súd zistil, že žalovaný v 2. rade bez akéhokoľvek pokynu vykonal s kopacím strojom značky D. odvodňovací výkop od novostavby do odvodňovacieho rigolu popri štátnej ceste hoci vedel, že sa tam nachádza plynovodné potrubie, kde došlo k pretrhnutiu a následným únikom zemného plynu a prerušením dodávky plynu pre 143 odberateľov, čím bola spôsobená škoda vo výške 2642,61 eur. Zároveň bolo v odôvodnení uvedené, že žalovaný v 1. rade prikázal žalovanému v 2. rade ako svojmu zamestnancovi, aby vykonal terénne úpravy zeminy kopacím strojom. Žalovaný v 2. rade porozťahoval hlinu- zeminu pred novostavbou. Na jednej strane novostavby bola zemina rozmočená a nemohol so strojom vykonať terénne úpravy, tak sa rozhodol, že predmetnú vodu zvedie do miestneho rigola. Žalovaný v 2. rade si všimol farebné označenie plynovodu na druhej strane cesty a myslel si, že na tej strane, kde pracoval, plynovod nie je.

5. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd mal za preukázané, že dňa 25.8.2014 sa dostavil na určené miesto žalovaný v 2. rade na základe pokynu žalovaného v 1. rade. Vzťah medzi žalovaným v 1. a žalovaným v 2. rade bol vzťah zamestnávateľa a zamestnanca. Už v samotnom trestnom konaní došlo k nesúladu výpovedí žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade, či žalovaný v 2. rade prišiel vykonať výkopové práce ručne alebo kopacím strojom a či na základe pokynu alebo bez pokynu žalovaného v 1. rade. Súd sa nezaoberal otázkou pravdivosti výpovedí, ktoré si protirečili, ale mal zato, že žalovaný v 2. rade došiel na dané miesto nie svojvoľne a začal vykonávať práce, ale konal tak na základe požiadavky žalovaného v 1. rade ako zamestnávateľa. Došlo ku prácam vykonávaným žalovaným v 2. rade aj ručne aj kopacím strojom, pričom podnet na všetky práce (ručné či strojové) dal žalovaný v 1. rade, a preto on nesie zodpovednosť za prerušenie plynového potrubia STL plynovodu pri novostavbe rodinného domu, ktoré sa nachádzalo v zemi. Navyše súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaný v 1. rade dal pokyn na terénne úpravy svojvoľne a ľahkovážne bez súhlasu prevádzkovateľa siete, čo bolo povinnosťou žalovaného v 1. rade v súlade s § 79 ods. 6 zákona o energetike a takýto súhlas súdu nedoručil, čím aj neuniesol dôkazné bremeno. Následne je irelevantné, či plynovod bol v dostatočnej hĺbke a s ochrannými prvkami. Podľa fotodokumentácie žalobcu z miesta, sa však javilo súdu, že išlo o dostatočne hlbokú jamu a práce s ťažkými mechanizmami nad plynárenským zariadením sú zakázané. Súd uzavrel, že v danej veci základným vzťahom je vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Žalovaný v 1. rade je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla, keďže na základe jeho požiadavky došlo k prácam na jeho pozemku, ináč by k škode nedošlo a žalovaný v 2. rade len vykonával to, čo mu prikázal žalovaný v 1. rade. Preto žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol, keďže nie je pasívne legitímovaný v danom konaní. Súd sa nezaoberal vzťahom žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade

a nárokom žalovaného v 1. rade ako zamestnávateľa a žalovaným v 2. rade ako zamestnancom a prípadnou jeho zodpovednosťou za škodu ako zamestnanca, keďže primárne za škodu za plynovode niesol zodpovednosť žalovaný v 1. rade. Súd sa priklonil k tomu, že došlo k objektívnej zodpovednosti za škodu v súlade s ust. § 420a občianskeho zákonníka, lebo pri objektívnej zodpovednosti sa splnenie požiadavky (preukázania) zavinenia nevyžaduje a zodpovedný subjekt zodpovedá aj v prípadoch, kedy svojím konaním (alebo opomenutím) škodu nezavinil. Boli teda naplnené podmienky nároku na náhradu škody, ktorá je v danom prípade objektívnou zodpovednosťou, keď v dôsledku a v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného v 1. rade vznikla žalobcovi škoda. Nárok vyplýva žalobcovi z citovaných ustanovení zákona aj bez ohľadu na zavinenie žalovaného v 1. rade. Je nepochybné, že žalovaný v 1. rade sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 2642,61 eur, a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy. Súd priznal žalobcovi podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak, ako si ho žalobca uplatňoval 5,05% p.a. zo sumy 2642,61 eur odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry č. XXXXXXXXXXXX (23.9.2014), t.j. 24.9.2014 do zaplatenia.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom v danom prípade mal úspech vo veci žalobca vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, ktorého od počiatku sporu žaloval. Žalobca neúspech mal voči žalovanému v 2. rade, ktorému trovy konania nevznikli. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný v 1. rade, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f, písm. h) Civilného sporového poriadku. Podľa názoru žalovaného v 1. rade súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. V podanom odvolaní uviedol, že dňa 17.02.2015 bol vydaný Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 3T/18/2015 trestný rozkaz, na základe ktorého bol žalovaný v 2. rade uznaný vinným z prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa ust. § 288 Trestného zákona. Súdy podľa ust. § 193 Civilného sporového poriadku druhá veta, majú byť viazané rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Toto ustanovenie Civilného sporového poriadku konajúci súd bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia nebral do úvahy a rozhodnutia vydané v rámci trestného konania v odôvodnení napádaného rozhodnutia len stručne spomenul. Na základe týchto skutočností je zrejmé a nespochybniteľné, že uvedenú škodu spôsobil žalovaný v 2. rade M. G., ktorý vykonal výkop bez akéhokoľvek pokynu zo strany žalovaného v 1. rade tak, ako je to uvedené aj trestnom rozkaze sp. zn. 3T/18/2015, a teda jeho protiprávnym konaním bola spôsobená škoda žalobcovi vo výške 2.642,61 eura. Žalovaný v 2. rade sa rozhodol vykonávať práce, ktoré spôsobili predmetnú škodu svojvoľne a bez predchádzajúceho pokynu žalovaného v 1. rade a je teda nespochybniteľné, že predmetnú škodu spôsobil žalovaný v 2. rade. Zodpovednosť za škodu nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo, bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Súd nemôže vyvodiť zodpovednosť žalovaného v 1. rade za škodu spôsobenú žalobcovi na základe skutočnosti, že žalovaný v 1. rade dal pokyn na terénne úpravy, nakoľko v trestnom konaní bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázane, že vzniknutá škoda bola spôsobená protiprávnym konaním žalovaného v 2. rade. V tomto prípade teda neexistuje priamy, bezprostredný a neprerušený vzťah príčiny a následku medzi pokynom žalovaného v 1. rade a prerušením plynového potrubia plynovodu. Navrhoval, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný v 1. rade sa vo svojom odvolaní obmedzil výlučne na komisiívne konanie žalovaného v 2. rade, pričom úplne opomenul svoje omisiívne konanie vo vzťahu k dodržaniu všetkých povinností, ktoré zákon spája s terénnymi úpravami pozemku, či výkopovými prácami. Žalovaný, aj keď právne sprostredkovane vykonával výkopové práce neodborným spôsobom, nakoľko ich vykonával ťažkými mechanizmami nad trasou plynovodu, a teda sa dopustil činnosti, ktorá je zakázaná. Výkopové práce nad trasou plynovodu sa vykonávajú zásadne ručne.

Neodbornou činnosťou žalovaného došlo k pretrhnutiu plynovodu. Žalovaný v 1. rade sa žiadnym spôsobom nezaujímal pri plánovanej realizácii výkopových prác o informácie, kadiaľ vedú plynové potrubia, žiadnym spôsobom nereflektoval na predloženie dokladu podľa ust. § 79 ods. 5 zákona o energetike, ktorý mal svedčať o tom, že mal súhlas od prevádzkovateľa siete vykonávať stavebnú činnosť ťažkými mechanizmami nad plynovodom, ktorá je nevyhnutným dokladom k územnému, resp. stavebnému konaniu. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj svedok L.. O. O. pri výsluchu dňa 11.12.2014, kedy potvrdil, že žalovaný o vydanie vyššie uvedeného legislatívneho potvrdenia nepožiadaval. Z vyšetrovacieho spisu je tiež zrejmé, že žalovaný v 1. rade mal ukazovať žalovanému v 2. rade kadiaľ ide plynovod, a preto ho mal nasmerovať na opačnú stranu. Podľa názoru žalobcu, celú líniu plynovodu nemohol žalovaný v 1. rade objektívne poznať, nakoľko si v rozpore so zákonom nenechal vytýčiť trasu inžinierskych sietí. Túto skutočnosť počas celého konania žalovaný v 1. rade ani nerozporoval. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. K podanému vyjadreniu zaujal písomné stanovisko v podobe odvolacej repliky žalovaný v 1. rade, ktorý uviedol, že naďalej poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Humenné 3T/18/2015 zo dňa 17.02.2015, ktorý v zmysle ust. § 193 CSP druhá veta súd prvej inštancie nezohľadnil a zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, nakoľko v tomto prípade vo vzťahu k žalovanému v 1. rade nie sú naplnené zákonné predpoklady uplatnenia zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka, nakoľko zo strany žalovaného v 1. rade nedošlo k žiadnemu protiprávnemu konaniu, žalovaný v 1. rade svojim konaním predmetnú škodu nezavinil, a teda v tomto prípade neexistuje príčinná súvislosť medzi údajným protiprávnym úkonom a spôsobením škody.

10. K odvolacej replike zaujal stanovisko žalobca podaním odvolacej dupliky, v ktorej uviedol, že netvrdí a ani nikdy netvrdil, že žalovaný v 1. rade mechanicky spôsobil poškodenie plynového potrubia, a tým aj vznik škody uplatňovanej v predmetnom konaní. Žalobca od počiatku tvrdil, že žalovaný v 1. rade objektívne zodpovedá za vznik škody, ktorá vznikla v dôsledku toho, že nedodrжал vyššie uvedenú právnu úpravu. Najmä žalovaný v 1. rade nedal vytýčiť trasu inžinierskych sietí a súčasne v rozpore so zákonom umožnil výkopové práce ťažkými mechanizmami na území, na ktorom nemal vytýčené inžinierske siete a bez primeraného dôvodu sa zrejme spoliehal, že použitím ťažkých mechanizmov nedôjde k poškodeniu inžinierskych sietí. V prípade, že by žalovaný v 1. rade požiadaval o vytýčenie inžinierskych sietí, nedošlo by ku kontaktu medzi ťažkým mechanizmom a plynovým potrubím žalobcu, a tým pádom ani ku vzniku škody. Zároveň by s veľkou pravdepodobnosťou ku vzniku škody nedošlo, ak by žalovaný v 1. rade neumožnil výkopové práce za použitia ťažkých mechanizmov, ktorých použitie bolo na danom území neoprávnené. Trojprvková konštrukcia zodpovednosti za škodu v danom prípade teda nastala tak, že protiprávne konanie, ktoré spočíva v tom, že žalovaný si nedal vytýčiť inžinierske siete a na tomto území, o ktorom objektívne nemohol vedieť, že sa tam inžinierske siete nenachádzajú, umožnil výkopové práce ťažkými mechanizmami. Teda najprv v rozpore so zákonom konal omisívne, kedy nesplnil požiadavky na vytýčenie inžinierskych sietí a následne tiež umožnil výkop nepovolenými mechanizmami. V rámci objektívnej reality došlo ku kontaktu ťažkého výkopového mechanizmu s plynovým potrubím žalobcu, ktoré bolo následkom tohto kontaktu poškodené. Je pri tom irelevantné, že žalovaný v 1. rade priamo osobne tento zásah nevykonával. Následkom poškodenia plynového potrubia začal unikať plyn zo zásob žalobcu, o ktorý žalobca de facto prišiel bez protihodnoty a zároveň musel žalobca vynaložiť prostriedky na to, aby potrubie uviedol do pôvodného stavu. Teda jeho majetok sa znížil o únik plynu a tiež aj o finančné a spotrebné náklady, ktoré by inak vynaložiť nemusel, ak by žalovaný v 1. rade neopomenul záväznú právnu úpravu.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1. rade nie je dôvodné.

12. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu

prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP.

13. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam, odvolací súd uvádza nasledovné.

14. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nespochybnil v rámci svojho rozhodnutia trestnoprávnu zodpovednosť žalovaného v 2. rade a rovnako nedošlo k porušeniu zákonnej viazanosti o tom, či sa stal alebo nestal trestný čin podľa ust. § 193 CSP. Totiž osoba odsúdená za trestný čin v trestnom konaní, nemusí automaticky znášať aj zodpovednosť za náhradu škody v civilnom konaní. V civilnej rovine môže za škodu niesť zodpovednosť aj subjekt, voči ktorému bolo trestné konanie zastavené, ak došlo k preukázateľnému zisteniu porušenia právnych predpisov bez toho, aby takéto porušenie malo trestnoprávny charakter. Nepreukázanie viny v trestnom konaní neznamená automaticky liberáciu z objektívnej zodpovednosti za škodu v konaní v rámci civilného sporového konania.

15. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu (výpovede žalovaných v 1. a 2. rade) nepochybne vyplýva, že žalobca v 1. rade dal svojmu zamestnancovi, teda žalovanému v 2. rade pokyn na úpravu terénu okolo jeho rodinného domu, teda na vyrovnanie zeminy v okolí domu. Žalovaný v 2. rade následne, podľa vlastného uváženia, sa rozhodol zviešť vodu z pozemku a vykopať „rigol“, čím lyžicou výkopového mechanizmu pretrhol plynové potrubie. V trestnom konaní sa zároveň preukázala skutočnosť, že k pretrhnutiu plynového potrubia nedošlo ručnými prácami, a to krompáčom, ale ťažkým mechanizmom (pozri fotodokumentáciu z vyšetrovacieho spisu a vyjadrenia svedkov k spôsobu pretrhnutia plynového potrubia).

16. V zmysle Zákonníka práce, ak zamestnanec nedodrží pokyny zamestnávateľa a spôsobí škodu tretej osobe, priama občianskoprávna zodpovednosť žalovaného v 2. rade ako zamestnanca na náhradu škody žalobcovi, nie je daná. V danom prípade sa jedná o zodpovednosť zamestnávateľa podľa ust. § 420a Občianskeho zákonníka, keďže žalobca v 1. rade dal svojmu zamestnancovi, teda žalovanému v 2. rade pokyn na úpravu terénu okolo jeho rodinného domu, teda na vyrovnanie zeminy.

17. Vzhľadom aj na listinné dôkazy predložené žalobcom, a to objednávku zo dňa 25.08.2014, nachádzajúcu sa na č.l. 6 a súpis vykonaných prác a dodávok zo dňa 02.09.2014, nachádzajúci sa na č.l. 8 súdneho spisu je zrejmé, že zo žalobcom uplatneného nároku vo výške 2.642,61 eura predstavuje reálne náhradu škody suma 1.479,99 eura a to škodu v podobe uniknutého zemného plynu. Zostávajúca časť žalobného nároku vo výške 1.162,62 eura predstavuje cenu za dielo na základe zmluvy o dielo, ktorú predstavovala písomná objednávka žalovaného v 1. rade u žalobcu na opravu plynovodu A.. pri novostavbe rodinného domu. Aj vzhľadom na tieto skutočnosti možno považovať všetky odvolacie námietky žalovaného v 1. rade za nedôvodné.

18. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalovaného v 1. rade bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti neúspešnému žalovanému v 1. rade v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).